

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и ХерцеговинеBroj: S13 U 010156 12 U
Sarajevo, 26.02.2014. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Esada Fejzagića i Maide Bikić, kao članova vijeća, te Razije Behlulović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice [redacted] iz [redacted], ul. [redacted] protiv odluke broj: [redacted] od [redacted] godine tužene Bosne i Hercegovine, Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH, u upravnoj stvari zabrane pristupa ličnim podacima, na nejavnoj sjednici održanoj dana 26.02.2014. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e:

Osporenim rješenjem tužene broj [redacted] od [redacted] godine, odbijen je kao neosnovan prigovor tužiteljice, podnesen protiv [redacted], kao poslodavca koji je neovlašteno tražio lične podatke, te JZU Zavoda za medicinu rada i sporta RS Banja Luka i JZU Dom zdravlja Banja Luka, koji su neovlašteno saopštili lične podatke koji se odnose na tužiteljicino zdravstveno stanje.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužiteljica predlaže da se osporena odluka poništi, a spis vrati tuženoj na ponovni postupak. U tužbi navodi da je u postupku pokrenutom radi zaštite prava na privatnost, tužena odbila njen prigovor. Smatra da je osporena odluka nepravilna i nezakonita, jer se temelji na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava. U toku postupka tužena je na štetu tužiteljice povrijedila zakon, kada je konstatovala da je obrada posebne kategorije podataka bila potrebana za izvršavanje obaveza i posebnog prava iz oblasti radnog prava. Tužena je pri donošenju osporenog rješenja propustila da obrazloži činjenicu da je poslodavac najprije zatražio podatke za zaposlenike zaposlene u Banja Luci, a onda samo za tužiteljicu, dok ostaje nejasno zašto poslodavac nije zatražio podatke za sve radnike na bolovanju, kod nadležnih domova zdravlja. Ističe da je u konkretnom slučaju tužena predvidjela činjenicu da se ne radi o privremenoj nesposobnosti za rad tužiteljice, koja je okončana u augustu [redacted] godine, pa stoga poslodavac nije imao doznaku za septembar [redacted] godine, budući da tužiteljica nije ni tražila niti dostavila doznaku poslodavcu. Tužiteljica napominje da je poslodavac, temeljem zaključenog

menadžerskog ugovora bio u obavezi isplaćivati platu tužiteljici šest mjeseci nakon prestanka ugovora, bez obaveze dolaska na posao, tako da nije bilo nikakve potrebe za traženjem, a pogotovu korištenja podataka o stanju zdravlja tužiteljice u navedenom periodu.

Tužbom se posebno ističe da je prigovor tužena odbila samo iz razloga što podnošenje zahtjeva i traženje bilo kojih podataka nije zabranjeno niti kažnjivo, ne upuštajući se u ocjenu zakonitosti korištenja spornih podataka u disciplinskom postupku. Takođe, u pobijanom aktu se, bez obrazloženja i bez dokaza, navodi da pribavljeni podaci ne sadrže informacije o zdravstvenom stanju tužiteljice, koje „.....“ i Zavod već nisu imali. Na kraju, tužiteljica predlaže da Sud tužbu uvaži i meritorno odluči o ovoj upravnoj stvari ili da pobijano rješenje broj: „.....“ godine, poništi.

U odgovoru na tužbu tužena je predložila da Sud odbaci tužbu kao neblagovremenu, a za slučaj blagovremenosti, da se tužba odbije, uz obrazloženje da je procedura, u odnosu na zaštitu ličnih podataka, provedena zakonito.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj 49/06, u daljem tekstu: Zakon) načelno je uređeno pitanje obozbođenja tajnosti u pogledu obrade ličnih podataka fizičkih lica, kao nosilaca tih podataka. Obradom ličnih podataka smatra se, prema članu 3. alineja 5. Zakona, bilo koja radnja ili skup radnji koje se vrše na podacima, između ostalog i korištenje podataka, dok je korisnik podataka, prema alineji 11. istog člana, fizičko ili pravno lice, javni organ, agencija ili drugi organ kojem se omogućava pristup ličnim podacima ili kojem se lični podaci mogu dati na korištenje. Pri tom, ličnim podatkom se smatra bilo koja informacija koja se odnosi na fizičko lice na osnovu koje je utvrđen ili se može utvrditi identitet lica, dok se posebnom kategorijom podataka smatraju svi lični podaci koji otkrivaju: a) rasno porijeklo, državljanstvo, nacionalno ili etničko porijeklo, političko mišljenje ili stranačku pripadnost, ili članstvo u sindikatima, religijsko, filozofsko ili drugo uvjerenje, zdravstveno stanje, genetski kod, seksualni život; b) krivične presude; c) biometrijske podatke;

Kako je definisano članom 3. alineja 3. i pristup ovim informacijama je dozvoljen samo iz razloga propisanih članom 9. tog zakona. Članom 4. istog zakona propisani su principi obrade ličnih podataka, odnosno obavezu kontrolora da lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način, te obaveza da lične podatke koje prikuplja za posebne, izričite i zakonite svrhe ne obrađuje na bilo koji način koji nije u skladu s tom svrhom.

Iz spisa je vidljivo da preduzeće „.....“, kao kontrolor ličnih podataka svojih radnika, te podatke obrađuje na osnovu zakonskih propisa iz oblasti radnog prava, kao i drugih propisa u cilju regulisanja radno pravnog statusa i prava radnika. Iz dopisa [.....] broj: [.....], od [.....] godine, vidljivo je da je od Doma zdravlja traženo samo to, da se uvidom u medicinski karton tužiteljice utvrdi da li je na bolovanju ili ne, te da se ta činjenica dostavi tražiocu informacije. Nadalje je iz

navednog spisa vidljivo da je „...“ Zavodu dostavila spisak svojih zaposlenika koji su na bolovanju, tražeći informaciju da li je u izgledu skoro zaključenje bolovanja, sve u cilju planiranja i organizovanja procesa rada. Iz spisa predmeta proizlazi da su Zavod i Dom zdravlja poslodavcu „...“ dostavili podatke o šifri bolesti, prvom danu spriječenosti za rad i danu zaključenja bolovanja, ali nisu saopštili podatke o dijagnozi bolesti, zdravstvenom stanju ili sadržaj medicinskog kartona, kao podatke koji bi spadali u posebnu kategoriju ličnih podataka.

Tužena je, u postupku pokrenutom po tužiteljicinoj prijavi, utvrdila da je procedura, sa stanovišta obrade ličnih podataka, provedena zakonito i bez povrede odredaba Zakona o zaštiti ličnih podataka i provedbenih propisa.

Iz navednog proizlazi da je tužena pravilno odlučila kada je utvrdila da je prigovor tužiteljice neosnovan. Naime, iz spisa predmeta proizlazi da aktima „...“ nije traženo dostavljanje posebne kategorije ličnih podataka o zdravstvenom stanju tužiteljice, iz čega je očigledno da je ispunjen uslov za izuzetak propisan članom 9. stav 2. tačka c) kada se dozvoljava obrada posebne kategorije podataka, ako je obrada potrebana za izvršavanje obaveze ili posebnih prava kontrolora iz oblasti radnog prava, u onoj mjeri kojoj je ovlašten zakonom.

U konkretnom slučaju, kako to pravilno utvrđuje tužena, poslodavac „...“ je na osnovu člana 89. Zakona o radu Republike Srpske, bio ovlašten da provjeri opravdanost razloga za odsustvovanje sa rada svoje uposlenice. Nadalje, Zavod i Dom zdravlja poslodavcu „...“ nisu otkrili podatke o zdravstvenom stanju tužiteljice, niti su saopštile podatke o dijagnozi bolesti i sadržaju njenog medicinskog kartona, kao podatke koji bi spadali u posebnu kategoriju ličnih podataka.

Sud posebno ukazuje da smisao i cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka nije sveopšta zabrana korištenja ličnim podacima, nego ovaj zakon uređuje način korištenja i obrade ličnih podataka od onih koji imaju zakonsko pravo da te podatke obrađuju, s prvenstvenim ciljem da se izbjegne zloupotreba ličnih podataka i na taj način obezbijedi zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, kako i propisuje član 1. tog zakona. Da je to tako, dokazuje i propis iz člana 4. stav 1. e) navedenog zakona, prema kojoj odredbi kontrolori imaju i obavezu da lične podatke obrađuju samo u mjeri i obimu koji je neophodana za ispunjenje određene svrhe. Iz spisa je vidljivo da je predmetna obrada podataka služila isključivo za izvršavanje obaveze ili posebnih prava kontrolora iz oblasti radnog prava u onoj mjeri kojoj je ovlašten zakonom.

Suda ukazuje i na praksu Evropskog suda za ljudska prava u vezi otkrivanja medicinskih podataka (predmet **Z. protiv Finske - 25 February 1997. godine**). U navedenom predmetu radilo se o uzimanju medicinskih podataka i njihovom priključenju dokumentima iz krivične istrage, bez prethodne saglasnosti pacijenta u postupku koji je vođen protiv njega, pa je Sud je sa 8 glasova prema 1 zaključio da nije bilo povrede člana 8. Konvencije (pravo na privatnost) u vezi sa nalogom medicinskom osoblju za davanje medicinskih dokaza, niti u vezi sa oduzimanjem medicinskih podataka i njihovim priključivanjem spisima iz istrage tokom krivičnog postupka.

Shodno navedenom, budući da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje obrazloženje u cijelosti uvažava i Sud, te s obzirom da se pobijano rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR:
Razija Behlulović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Jadranka Brenjo

